

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoE/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314211662
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4314211662.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Advocate, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Martin Máčaj, proti povinnému: S. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. X, o vymoženie pohľadávky vo výške 674,19 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 11Er/635/2014-44 z 17. marca 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Povinnému voči oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ a ako exekučný súd v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení platnom a účinnom do 31. 03. 2017, ďalej len „Exekučný poriadok“) uznesením č. k. 11Er/635/2014-44 z 17. marca 2021, zastavil exekúciu a zároveň uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, PhD., so sídlom Exekútorskeho úradu v Bratislave, Záhradnícka 60, trovy exekúcie vo výške 39,83 eura do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m/, § 58 ods. 1, § 196, § 197 ods. 1, § 200 ods. 1, § 203 ods. 1, § 243f ods. 1, 3, 4, 5, 6, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. O Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia zmenky § 39, § 52 ods. 2, 4, § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) a § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 2 písm. a/ § 3 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 45 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

3. V odôvodnení uznesenia exekučný súd poukázal na to, že dňa 11. 06. 2014 exekučný súd vydal poverenie č. 5402 123151, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., vykonaním predmetnej exekúcie. Dňa 03. 02. 2016 postúpil súdny exekútor exekučnému súdu doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré mu dňa 21. 01. 2016 doručil oprávnený v súlade s § 39 ods. 4 a § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Oprávnený v podaní uviedol, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vzťahu s povinným sú od počiatku výkonu exekúcie uvedené v časti odôvodnenia exekučného titulu, pričom boli známe súdnemu exekútorovi a aj súdu. Konštatuje, že exekučný titul bol vydaný ako dôsledok riadne vykonaného súdneho konania, v ktorom boli dodržané všetky zásady spravodlivosti s prihliadnutím na

existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzení alebo neprípustnosti zmenky a na rozpor s dobrými mravmi. Nakoľko medzičasom nedošlo k zmene skutkového stavu a zmene obsahu dôkazov, oprávnený navrhuje, aby súd bez odkladu rozhodol o pokračovaní exekúcie.

4. Exekučný súd preskúmaním listinných dôkazov zistil, že dňa 06. 12. 2010 oprávnený ako veriteľ uzavrel s povinným ako dlžníkom Zmluvu o úvere. Po preštudovaní súdneho spisu, kópie zmenky, a rozhodcovského rozsudku so spis. zn. SR 06651/13, ktorý je v predmetnej veci exekučným titulom bolo preukázané, že žalobca - oprávnený a žalovaný - povinný zabezpečili svoj záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) zmenkou vystavenou dňa 06. 12. 2010, kde žalovaný - povinný vystupuje ako vystaviteľ a žalobca - oprávnený ako remitent. Po preštudovaní uvedených dokumentov dospel k záveru, že povinný ako dlžník mal v čase uzavretia zmluvy o úvere a v čase vystavenia zmenky postavenie spotrebiteľa. Na základe uvedeného oprávnený ako veriteľ pri vyplnení zmenky porušil § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky, pretože zmenková suma 674,19 eura presahuje 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Povinnému bol poskytnutý úver vo výške 350 eur, z čoho 30 % je 105 eur. Zmenka teda mohla byť vystavená len na sumu zodpovedajúcu zákonnému limitu, vystavená však bola na sumu 674,19 eura. Vzhľadom na k uvedenému považoval exekučný súd zmenku za v priamom rozpore so zákonom a predstavuje absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

5. Ďalej exekučný súd preštudoval Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 06. 12. 2010. Článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nazvaný Dohoda o vyplnení zmenky stanovuje: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmeniek (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ dve zmenky, v ktorých nie sú vyplnené zmenkové sumy a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Remitent má právo uplatniť si celý svoj peňažný nárok vyplnením ktorejkoľvek zmenky. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplnení na prvej zo zmeniek remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia prvej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na prvej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že Remitent je oprávnený vyplniť druhú nevyplnenú zmenku v prípade, ak zmenka, ktorá bola vyplnená ako prvá, bola zničená alebo stratená, a to tak, že zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia druhej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na druhej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Zmluvné strany sa dohodli, že takto vyplnená zmenka bude predstavovať samostatný zmenkový nárok veriteľa voči dlžníkovi a ručiteľovi.

6. Svoje závery podporil súd prvej inštancie aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/339/2014 z 26. februára 2015.

7. Po preštudovaní úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 06. 12. 2010 medzi povinným ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom exekučný súd konštatoval, že táto zmluva nemá obligatórne náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, j/ zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, čo spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

8. Do pozornosti dal okresný súd aj Spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa z 20. 10. 2015 v zmysle ktorého, pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcejmu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného,

je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto excès dosahuje.

9. S poukazom na uvedené mal exekučný súd za preukázané, že článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 06. 12. 2010 medzi povinným ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom umožňuje vystaviť povinnému zmenku, v ktorej nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, pričom zmenkovú sumu vyplní veriteľ v rozsahu všetkých jeho peňažných nárokov voči dlžníkovi, ktoré podľa uváženia veriteľa vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Aj v zmysle vyššie uvedeného rozsudku Krajského súdu Prešov takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah, nebolo individuálne dojednané a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa a preto ho musí súd vyhodnotiť ako neprijateľné a tým aj neplatné podľa § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka. Ďalej sa s uvedeným rozsudkom exekučný súd stotožnil pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve zmenky, pričom táto ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o dôsledkoch vystavenia zmenky spotrebiteľa. Z uzatvorenej dohody žiadne informácie o dôsledkoch vystavenia zmenky pre povinného nevyplývajú. Oprávnený sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemôžu zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech povinného. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu odporuje požiadavka na podrobné znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu.

10. Uvedenými skutočnosťami bolo preukázané, že zmenka, titulom ktorej žalobca uplatňuje žalovanú sumu je neplatná, pretože bola vystavená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej bolo preukázané, že zmluva o úvere uzavretá medzi povinným ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom dňa 30. 07. 2010 nemá obligatórne náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, j/ zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, čo malo za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V neposlednom rade ustálil, že článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, čo malo za následok nielen neplatnosť Dohody o vyplnení zmenky, ale aj neplatnosť samotnej zmenky.

11. Záverom uviedol, že povinný ako fyzická osoba nekonal pri uzavretí vyššie spomenutej zmluvy o úvere v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na základe uvedených skutočností povinný má v predmetnom konaní postavenie spotrebiteľa.

12. Keďže exekučný súd rozhodoval o zastavení konania, zároveň rozhodol aj o trovách exekúcie, pričom súdnemu exekútorovi priznal odmenu vo výške 33,19 eura. Keďže súdny exekútor preukázal, že je platiteľom DPH, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady v zmysle § 196 Exekučného poriadku o túto daň vo výške 20 % teda o 6,64 eur, preto mu patrí 39,83 eura. Na náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi zaviazal exekučný súd oprávneného.

13. S poukazom na uvedené skutočnosti mal exekučný súd za preukázané, že exekučný titul predložený oprávneným je v rozpore so zákonom, a preto exekúciu zastavil v zmysle § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní účinného v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie.

14. Keďže z predmetného konania vyplynulo, že zastavenie exekúcie nastalo z dôvodu, že predložil exekučnému súdu exekučný titul v rozpore so zákonom, exekučný súd mu uložil povinnosť uhradiť trovy súdnemu exekútorovi v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného súdu.

15. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok a náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Nesúhlasil s posudzovaním povinného ako spotrebiteľa. Poukázal na to, že dňa 06. 12. 2010 uzavrel s povinným Zmluvu o úvere č. 404400409, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver na účel podnikania. Povinný v zmluve o úvere uviedol a aj osobitne podpísal vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na tento účel. Povinný Zmluvu o úvere uzatvoril ako dlžník pod obchodným menom S. G., fyzická osoba - podnikateľ označený identifikačným číslom XXXXXXXX, pričom pri uzatváraní Zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojho podnikania a finančné prostriedky boli poskytnuté na účel podnikania, čo nijakým spôsobom žiadny z účastníkov exekučného konania nespochybnil. Na základe uvedeného je možné posudzovať vzťah ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, pretože ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Poukázal aj na to, že v Žiadosti o úver povinný vyhlásil, že o úver žiada v postavení živnostníka.

17. Poukázal na § 2 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Oprávnený pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásení povinného, že ide o úver poskytnutý na výkon podnikania. Povinný toto svoje vyhlásenie potvrdil svojím osobitným podpisom v Zmluve o úvere. Skutočnosť, na čo konkrétne bol povinným následne poskytnutý úver aj využitý, oprávnený neskúmal, pretože je to pre neho nepodstatná informácia. Povinný ako dlžník navyše nemá zo žiadneho zákona informačnú povinnosť voči veriteľovi, aby preukazoval skutočné použitie finančných prostriedkov. Navyše z titulu platnej legislatívnej úpravy nevyplyva povinnosť, že oprávnený musí vedieť či povinný (dlžník) v praxi naozaj použil finančné prostriedky na rovnaký účel ako deklaroval v zmluve o úvere.

18. V prípade postavenia oprávneného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Uvedená argumentácia je v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoľávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva.

19. Túto argumentáciu oprávneného potvrdil aj Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 21CoE/378/2016-53 z 28. marca 2017, v ktorom konštatoval, že exekučný súd je v spotrebiteľských veciach v zmysle § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku v znení prijatom novelou zákona č. 438/2015 Z. z. síce povinný podrobiť exekučný titul, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, prieskumu jeho súladu so zákonom z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu s dobrými mravmi alebo so zákonom, avšak pri tomto prieskume musí akceptovať limity vyplývajúce z právnej úpravy danej osobitnými právnymi predpismi, ktorými je potrebné rozumieť Zákon o spotrebiteľských úveroch, vymedzujúce pojem spotrebiteľského úveru a s týmto úverom spojené obmedzenia použiteľnosti zmenky. Vzhľadom k uvedenému na posúdenie zmluvy o úvere nemožno aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch.

20. Niet pochybností o tom, že zmluvné vzťahy uzatvárané medzi dodávateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom, spĺňajú požiadavku spotrebiteľského právneho vzťahu. Pokiaľ je ale predmetom tohto vzťahu účelovo poskytnutý úver a túto účelovosť žiadny z účastníkov vzťahu nespochybnil, potom vzhľadom na § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch nejde o spotrebiteľský úver a na tieto zmluvné vzťahy (úverové zmluvy) nemožno citovaný právny predpis aplikovať. Z uvedeného vyplýva, že úvery poskytnuté na účel zamestnania, povolania, podnikania nemajú povahu spotrebiteľského úveru a ochrana spotrebiteľa o obmedzení a neskôr úplnom vylúčení zabezpečenia úveru zmenkou sa na tieto úvery (druhy zmlúv) nevzťahuje (obdobne NS SR sp. zn. 5Cdo 415/2012). V zmysle uvedeného oprávnený zastáva názor, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď aplikoval § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku a exekučné konanie zastavil.

21. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

23. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

24. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

25. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

26. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

28. Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

29. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

30. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

31. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

32. Podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

33. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia zmenky v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo

šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

34. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

35. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na strane spotrebiteľa ("ďalej len neprijateľná podmienka").

37. Podľa § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase vystavenia zmenky, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

38. Podľa § 2 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

39. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že exekučné konanie začalo dňa 17. 03. 2014, kedy oprávnený spísal u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., návrh na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice, ktorým žiadal oprávnený, aby súd poveril súdneho exekútora na vykonanie exekúcie voči povinnému na sumu 674,19 eura. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 06651/13 z 17. septembra 2013, právoplatný 7. októbra 2013 a vykonateľný 10. októbra 2013, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 674,19 eura, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 674,19 eura od 30. 01. 2013 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 674,19 eura od 13. 05. 2013 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 253,78 eura, to všetko v mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Poverením z 11. 06. 2014, č. 5402 123151, exekučný súd poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., vykonaním predmetnej exekúcie. Dňa 03. 02. 2016 doručil súdny exekútor exekučnému súdu podanie označené ako Postúpenie doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré bolo doručené oprávneným súdnemu exekútorovi dňa 21. 01. 2016. Následne súd prvej inštancie preskúmal listiny doručené do súdneho spisu a rozhodol napadnutým uznesením tak, že exekúciu zastavil a rozhodol o trovách exekúcie, na náhradu ktorých zaviazal oprávneného.

40. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, preto ho v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

41. Pri preskúmaní dôvodnosti podaného odvolania odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vyhodnotil predmetný vzťah medzi oprávneným a povinným ako vzťah vychádzajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a zmluvu o úvere taktiež považoval za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej oprávnený ako dodávateľ (veriteľ) poskytol finančné prostriedky povinnej ako spotrebiteľovi (dlžník). Ide teda o vzťah,

ktorý používa zvýšenú právnu ochranu v zmysle osobitných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, t. z., že je nutné aplikovať spotrebiteľské právo. Rozhodcovský súd od počiatku nepristupoval pri svojom rozhodovaní vo veci ako ku konaniu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ a vydal rozhodcovský rozsudok aj napriek tej skutočnosti, že žalobca (oprávnený) si uplatňoval svoj nárok titulom zmenky. Uvedená úverová zmluva nad mieru všetkých pochybností napĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto rovnako ako súd prvej inštancie tak aj odvolací súd považuje za neprípustné, aby bol spotrebiteľský vzťah zabezpečený formou zmenky. Na základe uvedených skutočností odvolací súd preskúmal exekučný titul z hľadiska občianskeho práva alebo z hľadiska ochrany spotrebiteľa podľa osobitných právnych predpisov a dospel k záveru o existencii dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku.

42. Podľa názoru odvolacieho súdu bol právny vzťah medzi oprávneným a povinným správne posúdený ako vzťah spotrebiteľský, ktorý používa zvýšenú právnu ochranu v zmysle osobitných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, t. z., že je nutné aplikovať spotrebiteľské právo. Rozhodcovský súd od počiatku nepristupoval pri svojom rozhodovaní vo veci ako ku konaniu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ. Na základe uvedených skutočností odvolací súd preskúmal exekučný titul z hľadiska občianskeho práva alebo z hľadiska ochrany spotrebiteľa podľa osobitných právnych predpisov.

43. Odvolací súd v súvislosti s Doplnením návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý bol exekučnému súdu doručený dňa 03. 02. 2016 poukazuje na to, že toto podanie neobsahuje žiadne nové a rozhodujúce skutočnosti, ktoré by zavázili pri závere odvolacieho súdu v tom smere, že ďalšie vedenie exekúcie by bolo v súlade so zákonom. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobca (oprávnený) a žalovaný (povinný) zabezpečili svoj záväzkový vzťah zmenkou, ktorú povinný vystavil 06. 12. 2010 v prospech remitenta - oprávneného, je takéto zabezpečenie spotrebiteľského úveru neprípustné. Vychádzajúc zo zistení súdu prvej inštancie ohľadom zmenkovej sumy, ako aj zmenkového úroku, odvolací súd jednoznačne súhlasí so závermi súdu prvej inštancie, že zmenka je navyše aj v priamom rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom k tomu, že sa oprávnený odvolal na skutočnosti uvedené v odôvodnení rozhodcovského rozsudku, potom odvolací súd musí konštatovať, že na všetky tieto skutočnosti súd prvej inštancie už prihliadol, čo v závere viedlo exekučný súd k rozhodnutiu o zastavení exekúcie a odvolací súd sa stotožňuje s vecnou správnosťou takéhoto uznesenia.

44. Odvolací súd navyše poznamenáva, že spornou zostáva aj skutočnosť, či mal súd prvej inštancie vec preskúmať s ohľadom na dodržanie lehoty na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. V tomto smere odvolací súd poznamenáva, že nemožno považovať podanie oprávneného označené ako Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 21. 01. 2016, a následne bolo súdnym exekútorom postúpené exekučnému súdu dňa 03. 02. 2016, ako doplnené včas.

45. V tomto smere odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 752/2016 z 8. novembra 2016, v ktorom Ústavný súd zaujal stanovisko, že hoci znenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu, alebo súdnemu exekútorovi), je možné vyvodiť ten právny záver, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor [§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku (pozri napr. aj II. ÚS 615/2016, III. ÚS 564/2016)].

46. Aj preto bolo vecou náležitej odbornej starostlivosti a predvídavosti samotného oprávneného, k predmetu činnosti ktorej patrí aj vymáhanie pohľadávok (vo väčšom rozsahu), aby doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v konkrétnej veci doručil v zákonnej lehote aj príslušnému exekučnému súdu, nielen poverenému súdnemu exekútorovi. V nadväznosti na uvedené ústavný súd tiež poukázal na to, že právne dôsledky, ktoré vyplývajú z rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie bez preskúmania doplnenia návrhu, ktorý vyhodnotí ako podaný oneskorene, zároveň prispievajú k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom ustanovenej lehoty na jeho vykonanie, ku ktorým dospeli.

47. Poukazujúc na uvedené skutočnosti odvolací súd zastáva názor, že hoci v predmetnej veci bol daný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, teda bez preskúmania danej veci, keďže oprávnený si nesplnil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu z § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, exekučný súd zastavil exekúciu s poukazom na § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, čo však nespôsobuje vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, ktoré je vo výroku vecne správne. Exekučný súd nad rámec svojich povinností preskúmal danú exekučnú vec, pričom vzhliadol dôvody na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, keďže správne vyhodnotil, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľský právny vzťah, vychádzajúci zo zmluvy o úvere a exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ktorý preukázateľne vychádza zo zmenkového nároku oprávneného, pričom rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní neaplikoval spotrebiteľské právo na rozhodovanú vec.

48. Vzhľadom k tejto skutočnosti dospel odvolací súd k rozhodnutiu o vecnej správnosti napadnutého uznesenia, a to aj napriek tej skutočnosti, že správne mala byť exekúcia zastavená podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku a nie v zmysle § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, čo však v konečnom dôsledku nespôsobuje vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, a preto uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil z iných právnych dôvodov v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

49. V súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že inak úspešnému povinnému nepriznáva voči oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

50. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).